

KURIA GENERALNA
BRACI MNIEJSZYCH KAPUCYNÓW
Via Piemonte 70 - 00187 ROMA
tel. 06.474.0643; fax 06.482.8267

Prot. N. 01253/94

ORĘDZIE NA BOŻE NARODZENIE

List Okólny Nr 3

"NARÓD KRO CZĄCY W CIEMNOŚCIACH UJRZAŁ ŚWIATŁOŚĆ WIELKĄ"

Iz 9,1

z liturgii eucharystycznej Mszy o północy Bożego Narodzenia

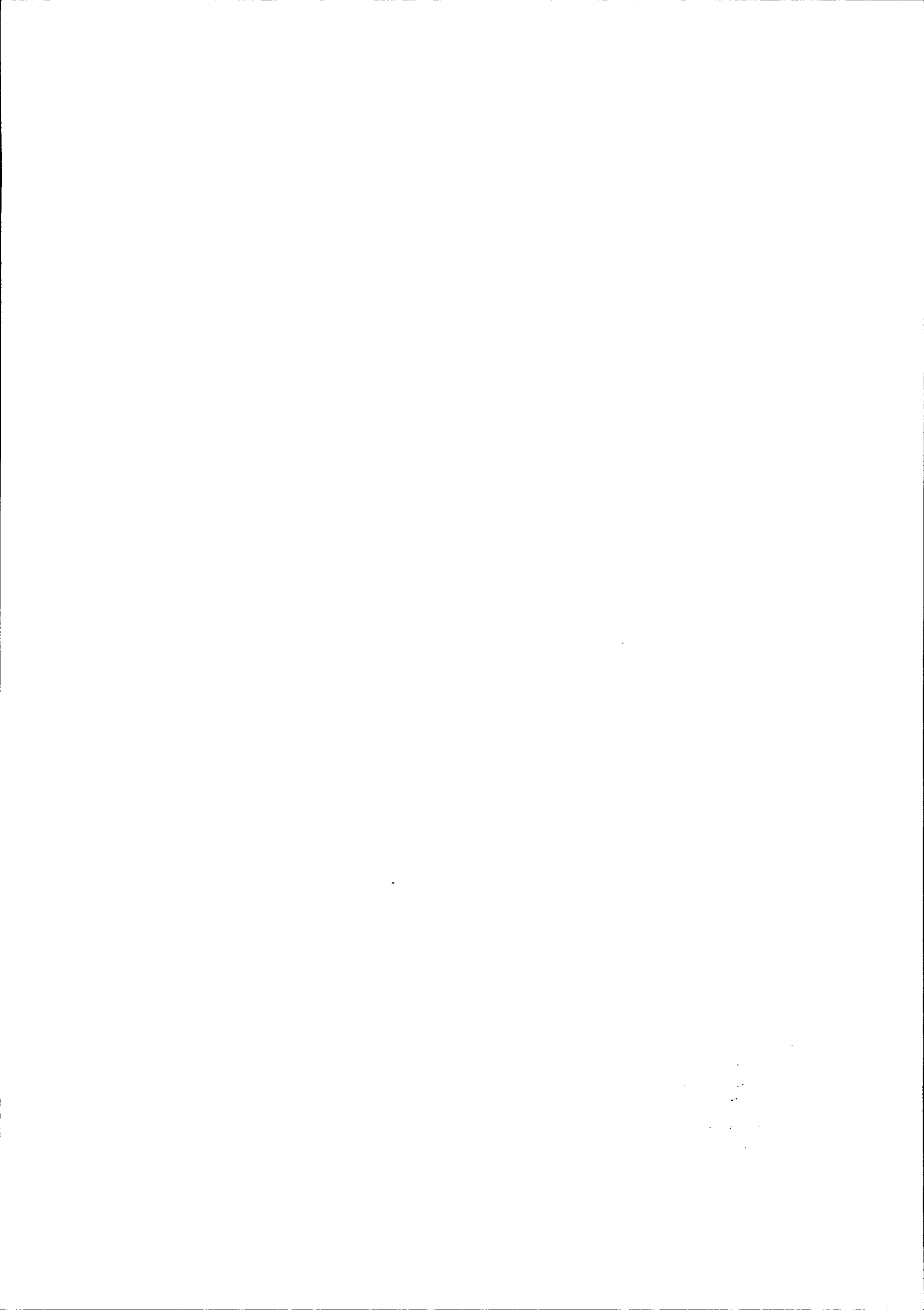
Najdrożsi, Siostry i Bracia,

Wobec zbliżającej się Uroczystości Wcielenia Pańskiego, która jest tak ważna dla naszej chrześcijańskiej i franciszkańskiej tradycji, pragnę podzielić się z Wami pewnymi refleksjami oraz treścią mojej modlitwy za Zakon w czasie Adwentu i Bożego Narodzenia. W naszej drodze poprzez Adwent aż do Betlejemskiego Żłóbka towarzyszy nam prorok Izajasz. Jest on prorokiem izraelskim w całym tego słowa znaczeniu, ponieważ zna swój lud, zna jego upór: *"kark twój jest drągiem z żelaza"* (Iz 48,4) i wylicza jego grzechy: *"Wół rozpoznaje swego pana i osioł żłób swego właściciela, Izrael na niczym się nie zna, lud mój niczego nie rozumie... Cała głowa chora, całe serce osłabłe"* (Iz 1, 3.5). On potrafi odczuwać cierpienie swego ludu. Pierwsze czytanie z liturgii eucharystycznej Bożego Narodzenia jest skierowane do ludu Zabulona i Neftalego, do Hebrajczyków, których ziemia została włączona do imperium asyryjskiego trzydzieści lat wcześniej, podczas wojny, podobnej do tej, która w naszych czasach dotknęła Kuwejt. Są oddzieleni od reszty Izraela, nie są już częścią jednego narodu, odcięci od przymierza, od obietnicy, bez tożsamości, bez nadziei.

Izajasz mówi do Izraela, którego serce jest twarde, grzeszne, pograżone w rozpacz: *"Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką"*. Jednakże ludowi Neftalego i Zabulona nie obiecał wyzwolenia typu "Akcja-pustynia", które by przywróciło granice polityczne. Jego wolność natomiast zrodzi się z jego cierpienia. Prorok wskazuje na nową, fascynującą rzeczywistość: *pośród twoich ciemności znajdziesz i odkryjesz światło.*

"W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta..."

Łukasz ma tę samą, co Izajasz, wrażliwość i te same uczucia w obliczu desperacji i frustracji swego narodu. Władza rzymska umacniała swoje rządy. "Pax romana" była symbolem władzy, która innych pozostawiała bez władzy. Niosła cierpienie i konieczność migracji jak było w wypadku Maryi i Józefa. Było to wszystkim, co można sobie wyobrazić, ale nie "pokojem"! Łukasz korzysta z zarządzenia, które było kolejnym przejawem władzy rzymskiej, by zwiastować wydarzenie, które już się zrealizowało, w którym potęga męska, symbolicznie reprezentowana przez "pax romana", nie ma nic do czynienia: Dziewica poczęła i ma wydać na świat syna! Pokój jest zwiastowany pasterzom, tym, którzy do tego stopnia nie mają znaczenia, że władza rzymska nie umieszcza ich nawet na liście spisu. Nikt kto przybywał do Betlejem nie mógł uniknąć rzymskiej kontroli. Jednak wszyscy zostali

dotknięci, a ich serce zostało w sposób widzialny przemienione. Nagle, prawda zstępuje z nieba: *pośród twoich ciemności znajdziesz i odkryjesz światło*.

Ta intuicja zaprowadziła Franciszka do Greccio. Franciszek pragnął uczestniczyć w wydarzeniu Betlejem. Nie wystarczało mu brać udział w widowisku, tak jak się bierze udział w meczu piłki nożnej. Chciał doświadczyć Betlejem, doświadczyć tego miejsca, jego dźwięków, jego zapachu. Chciał dotknąć i posmakować! W taki sposób Celano opisuje Franciszka w Greccio:

"... imię "Betlejem" wymawiał napełniając usta głosem a jeszcze bardziej czułym uczuciem... Za każdym razem, gdy mówił "Dzieciątko z Betlejem" albo "Jezus", oblizywał usta językiem, jakby chciał posmakować i zatrzymać słodycz tych słów" (1 Cel 86).

Tomasz z Celano zwraca uwagę na realizację proroctwa Izajasza: "Noc ta jest jasna jak dzień" (1 Cel 85).

"Objawia się obfitość darów Wszchemogącego, a jeden z obecnych, człowiek cnotliwy, miał cudowną wizję. Wydawało mu się, że Dzieciątko leżało bez życia w żłóbku, zbliżył się do Niego Franciszek i zbudził Je z pewnego rodzaju głębokiego snu" (1 Cel 86).

Celano konkluduje: "Po skończeniu tej uroczystej wigilii, każdy powrócił do swego domu pełen niewypowiedzianego wesela".

Pośród ciemności znajdziesz i odkryjesz światło. Obietnica i zaproszenie św. Pawła jest wezwaniem do osobistego nawrócenia: "*Ukazała się łaska Boga*". Jego łaska oświeci twoje ciemności i da ci siłę, "*aby porzucić wszystko, co nie prowadzi cię do Boga*".

"*Nie bójcie się!*" (Łk 2,10). Oto orędzie, które Anioł kieruje do nas, gdy jesteśmy jakby uwięzieni w naszych relacjach braterskich, rozgoryczeni, gdy cierpimy z powodu prawdziwych, czy przynajmniej tak odczuwanych, ran, gdy czujemy się wyalienowani, zniechęceni. "*Ukazała się łaska Boga*". Obdaruj tych, którzy są ci bliscy, darem pojednania i przebaczenia. *Odkryj twoje światło!*

Gdy jesteśmy odarci z nadziei ze względu na starzenie się naszych prowincji oraz, gdy wydaje się nam, że nasze głoszenie Ewangelii nie jest w stanie przeniknąć zubożonego i zsekularyzowanego świata, słuchajmy odnowionymi uszami orędzia Bożego Narodzenia: *Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan*" (Łk 2,11). Ufnie i z nadzieją rozpoczynajmy z mocą i entuzjazmem odkrywać światło Pana, ukryte w tym, uciskającym nas sekularyzmie. *Odkryj światło! Przyjmij światło!*

Bracie i siostrzo, w ciszy naszej **modlitwy i medytacji**, ale także naszych **braterskich rozmów** podczas tego okresu Bożego Narodzenia, pozwólmy obudzić w nas i w naszych braterskich wspólnotach odnowione doświadczenie Greccio. Odkryj światło, żyj w nadziei!

"DZIŚ... NARODZIŁ SIĘ WAM CHRYSTUS, PAN"

1.11.1994 r.

Uroczystość Wszystkich Świętych

Z braterskim pozdrowieniem

br. John Corriveau OFM Cap
minister generalny

CIRCOLARE n. 3

~~Msg~~
messaggio natalizio '94

Traduzione Slovacca.

Nr.prot. 01253/94

Okružnýlist č.3

"Ľud bývajúci v temnote uvidel veľké svetlo" (Iz, 9,1)

(Z liturgie eucharistie polnočnej sv. omše na Vianoce)

Drahé sestry a bratia,

keď sa približuje slávnosť Vtelenia, taká dôležitá pre našu kresťanskú a františkánsku tradíciu, túžim sa podeliť s Vami s niektorými úvahami a s obsahom mojej modlitby za Rád počas tohoto adventného a vianočného obdobia. Prorok Izaiáš sprevádza našu púť od Adventu až k betlehemskej kolíske. On je Izraelský prorok "par excellence" (typický, skutočný, výborný, vynikajúci - pozn.prekl.), pretože pozná svoj ľud, jeho tvrdohlavosť: "Je to ľud s nepoddajnou šijou" (Iz,48,4) a vypočítava ich hriechy: "Každý vôl pozná svojho pána a každý osol vie, kto mu dáva jesť: Izrael, môj ľud, nevie... Vaša hlava je chorá, vaše srdce je úplne hnilé." (Iz,1,1-18). On je schopný cítiť utrpenia svojho ľudu. Prvé čítanie z vianočnej omše je adresované ľudu Zabulon a Neftali, ktorého krajina bola násilne pripojená asýrskym impériom pred tridsiatimi rokmi počas vojnového ťaženia podobného tomu v Kuwajte. Boli oddelení od zvyšku Izraela, nie sú však už súčasťou jednotného národa, sú odrezaní od zmluvy, od prisľúbení, bez identity, bez nádeje.

Izaiáš sa prihovára k srdcu zatvrdlivému, hriešnemu beznádejnému z Izraela: "Ľud kráčajúci v temnote uvidel veľké svetlo." Teda ľudu z Neftali a Zabulon neprisľúbil oslobodenie typu Desert Storm (Búrka na púšti), čo obnovuje politické hranice. Ich sloboda sa však rodí z ich bolesti. Prorok ohlasuje novú fascinujúcu skutočnosť: zo srdca tvojej temnoty nájdeš a objavíš svetlo.

"V tom čase imperátor Augustus rozkazom..."

Lukáš má tú istú citlivosť a tie isté pocity ako Izaiáš voči beznádeji a rozčarovaniu svojho ľudu. Rímska moc ide pritiahnúť opraty. "Pax romana" bol symbol moci, čo necháva iných bezmocných. Prináša bolesť, migráciu mnohým, ako Márii a Jozefovi. Je všetkým, čo si možno vyobraziť, ale nie "pokojom"! Lukáš používa vyhlásenie útlaku rímskej moci aby vyhlásil udalosť, ktorá sa už uskutočňuje, v ktorej mužská sila, ktorú symbolicky reprezentuje "Pax romana", raz navždy nemá čo robiť: Panna počala a ide dať svet syna! Pokoj sa ohlasuje pastierom, tým, čo sú takí bezvýznamní, o ktorých moc Ríma nemá záujem, iba čo ich chce začleniť do zoznamu súpisu - nik, čo prichádza do Betlehema nemôže uniknúť rímskej kontrole, predsa však všetci sú dotknutí a srdce týchto osôb je viditeľne premenené. Nevýslovným spôsobom pravda zostupuje z nebies: zo srdca tvojej temnoty nájdeš a objavíš svetlo.

To je tá intuícia, ktorú priniesol František do Greccia. František túžil mať účasť na udalosti v Betleheme. Nestačilo mu zúčastniť sa divadla ako na futbalovom zápase. Chce urobiť skúsenosť Betlehema, jeho miesta, znakov, jeho voní. Chce sa dotýkať a tiež vychutnať. Celano opisuje sv. Františka takto:

"A to meno Betlehem vyslovuje naplniac ústa hlasom a ešte viac zadržáva afekt... A vždy, keď hovoril "Dieťa Ježiš z Betlehema" alebo "Ježiš" prešiel jazykom po perách akoby chutnal a zadržal sladkosť týchto slov." (1Cel86)

Tomáš z Celana potvrdzuje uskutočnenie proroctva Izaiáša: "Táto noc je jasná ako úplný deň" (161,85)

"Vám sa zjavili v plnosti dary Všemohúceho a jeden z prítomných, človek čnostný, mal zázračné videnie. Zdalo sa mu, že dieťaťko ležalo bez života v jasliach, a František sa k nemu priblížil a tak ho budil z hlbokého sna. (1Cel 86)

A Celano zakončuje: "Keď sa skončilo slávnostné bdenie, každý sa vrátil domov plný nevýslovnej radosti."

Zo srdca tvojej temnoty nájdeš a objavíš svetlo. Osobné obrátenie je pozvaním a prísľubom Pavla: "Zjavila sa Božia milosť." Jeho milosť ožiari tvoje temnoty a dá ti silu "zanechať všetko, čo ťa neprivádza k Bohu."

"*Nebojte sa*" (Lc 2,10) To je posolstvo, ktorým sa anjel obracia na vás, uväznených do bratských vzťahov zatažených trpkosťou, alebo aspoň tak vnímate rany odcudzenia alebo stagnácie. "*Milosť Božia sa zjavila*". Objíma tých, čo sú ti blízki, darom zmierenia a odpustenia. *Objav svetlo!*

Keď vek našich oblastí a vnímanie zdanlivej neschopnosti našej evanjeliovej zvesti preniknúť necitlivosť a indiferenciu nášho sekularizovaného sveta nás okrádajú o našu nádej, počúvajte obnoveným sluchom vianočnú zvesť: "*Dnes sa vám v meste dávidovom narodil spasiteľ, Kristus, Pán*" (Lk 2,11) S dôverou a nádejou začneme naplnení silou a nadšením objavovať skryté svetlo Pána v sekularizme, ktorý nás stiesňuje. *Objav svetlo! Prijmi svetlo!*

Brat, sestra, v tichu našej modlitby a meditácie ale aj nášho bratského rozhovoru, keď sa blíži tento čas Vianoc nechajme znovu povstať v nás a v našich bratstvách obnovenú skúsenosť z Greccia, objav svetlo, ži v nádeji!

"DNES ...SA NARODIL PRE VÁS KRISTUS, PÁN"

Rím, 1. novembra 1994, na slávnosť všetkých svätých.

bratsky

fr. John Cotriveau, OFM Cap.
Minister Generál